

Zaujímavé druhy kurotvarých 4.

Perlička červenohlavá

Agelastes meleagrides Bonaparte, 1850

Ilustr.: © Daniel Giraud Elliot

Vyskytuje sa v juhovýchodnom Sierra Leone, v Libérii, na Pobreží Slonoviny a v západnej Ghane. Patrí medzi takzvané lesné perličky spolu s perličkou čiernou (*Agelastes niger*). Sú príznačné tým, že na perí nemajú už z diaľky zjavné biele bodky, typické pre ostatné bodkované druhy perličiek. Ich chvosty sú plnšie, na nohách majú ostrohy a ozývajú sa vysoko posadenými tónmi.

Táto perlička je približne štyridsať až štyridsaťpäť centimetrov dlhá a váži okolo osemstopäťnásť gramov (údaje o váhe sú z chovu v ľudskej starostlivosti). Hlavu a horný krk má holý červenoružový s riedkym bielym nitkovým perím. Spodný krk, prsia a horný chrbát má biele, zvyšné perie je čierne s veľmi jemnými svetlejšími bodkami, ktoré sú zjavné len zblízka a zlievajú sa do vlnkovania. Na sivočiernom beháku má samec jednu až dve ostrohy. Zobák má zeleno hnedý. Obidve pohlavia sú podobné, ale samice sú o trochu menšie. Mláďatá sú celkovo bledo hnedočierne s niekoľkými červenakasto hnedými perami na krídlach a tele. Zjavne im zostáva na hlave a krku tmavo sépiové juvenilné perie s bledými okrovými pásikmi. Nemajú biely golier, ale bruchá majú čisto biele. Nemajú ostrohy.

Foto: © Florian Möllers

Perlička červenohlavá obýva hustý primárny dažďový les a dáva evidentne prednosť suchším oblastiam. Tiež bola pozorovaná blízko lokálne vytvárených malých oblastí lesa, najmä ak je nový porast starší. Ale prítomnosť primárneho lesa je nevyhnutná. Je plachá a stále uniká, pretože je často lovená. Bežne hraduje na tenkých, krovu podobných stromoch v podraze lesa. Nemigruje, len sa krátko lokálne presúva do kilometra.

Živí sa hlavne bezstavovcami, ako termity, mravce, cvrčky, mnohonôžky, červy, larvy chrobákov, pavúky a malé mäkkýše. Ďalej malými plodmi, bobuľami a semenami spadnutými zo stromov. Pohybuje sa po zemi pomalou chôdzou v počte pätnásť až dvadsať jedincov a často sa zastavuje a hrabe nohami v zemi a opadanom lístí. Keď jeden z krdľa zbadá dostatočné množstvo potravy často zavolá ostatných členov krdľa, aby sa pridali. Niekedy sa pri hľadaní potravy pridáva k mangabejom bieločrým alebo iným cicavcom.

Rozmnožuje sa v októbri až máji, zrejme s vrcholom na konci vlhkého obdobia v novembri až januári, ale môže hniezdiť počas celého roka. Hniezdo nebolo opísané. Znáška je asi dvanásť vajec. Vajcia sú sfarbené červenkasto krémovo s bielymi pórmi. Sú dlhé asi štyridsaťpäť milimetrov a široké asi tridsaťpäť milimetrov. Maličké kuriatka majú páperie sivasto hnedé s bledo okrovým a tmavo sépiovým vzorom na hlave a krku.

Foto: Perlička červenohlavá zaznamenaná na fotopasci v Národnom parku Gola Rainforest v roku 2018 Zdroj: Twitter Gola Rainforest

Perlička červenohlavá je jedným z najviac ohrozených druhov v Afrike. Je klasifikovaná ako ohrozená (VU) a celková populácia sa odhaduje na 58 000 jedincov. Čelí najväčšiemu poklesu stavov kvôli ničeniu a rozdrobovaniu areálu výskytu a tiež kvôli nadmernému loveckému tlaku.

Zdenko Figura

Zdroje:

- *Handbook of the Birds of the World, Volume 2 - J. del Hoyo, A. Elliott, J. Sargatal*
- *IUCN RedList*
- *Pheasants, Partridges and Grouse, Steve Madge and Phil McGowan*
- *Internet*